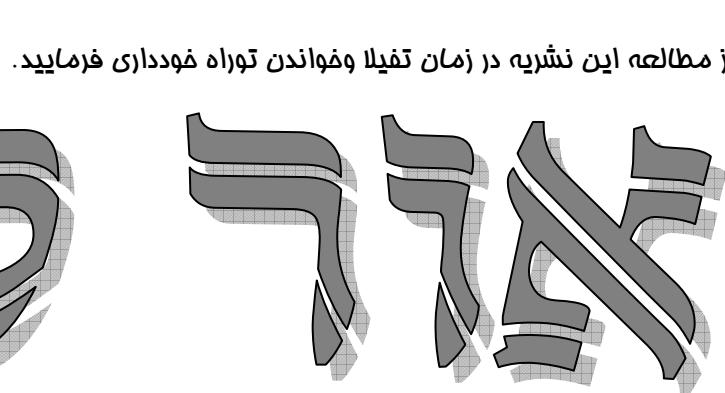
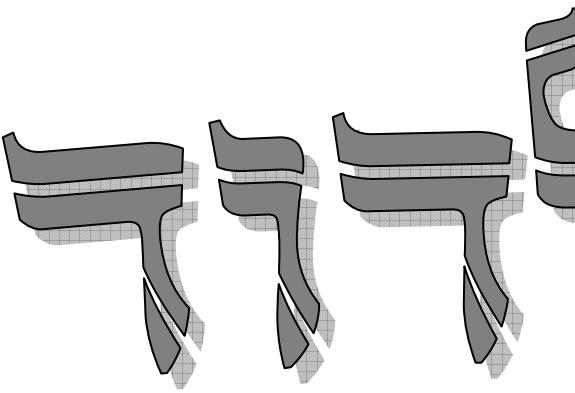

از مطالعه این نشریه در زمان تفیلا و فواندن توراه فودداری فرمایید.

۵۷۸۱ نیسان ۲۸

جهت حفظ قدسیت این نشریه از دور اندادن آن فودداری فرمایید.

شمینی

گه آری روشنگر

گوشت بسیار سخت بود و یک روز کامل وقت می‌خواست، ولی هر شخصی خودش مرغ، گاو یا گوسفند را بررسی می‌کرد و مطمئن بود دست یا پای آنها نشکسته‌اند، خوب شخیطا شده و خوب نمک و آبکشی شده‌اند و پس از زحمت بسیار، شخص مطمئن بود غذای کasher می‌خورد. ولی امروزه همه چیز به صورت صنعتی و با تعداد انبوه انجام می‌شود و امکان ندارد مرغ و گوشت یکی یکی بررسی شوند پس نمی‌توان مطمئن بود تمام مرغها و گوشتها از اول تا آخر بررسی شده‌اند و بر این مورد تکیه می‌کنیم که اگر هم موردی بوده، در این تعداد زیاد باطل شده است.

در این صورت، علاوه بر این که باید از مکانی خرید نمود که مجوز کشورت او خوب است، همچنین باید تفیلا بخواند که خد-اوند از او مواطبت نماید که غذای غیر کasher نخورد. مورد دیگر اینکه فرد نباید در این تصور باشد که همه چیز کasher است و در هر مکان می‌توان نشست و غذا سفارش داد، زیرا گاهی صاحب رستوران یا کیترینگ دقت نمی‌کند تمام مواد اولیه به اندازه کافی کasher باشند و یا اینکه مرغ و گوشت ارزان پیدا می‌کند و با اینکه به اندازه کافی کasher نیستند، آنها را می‌خرد و با دیگر مرغها و گوشتها مخلوط نموده و به عنوان غذای کasher اعلاء می‌فروشد.

پس قبل از وارد کردن هر چیزی در داخل دهان، باید بررسی نمود آیا واقعاً این غذا کasher است یا خیر، زیرا مصرف غذای کasher کلید نگهداری از توراه و میصواهای آناست و وقتی شخص تمام سعی خود را می‌کند، خد-اوند نیز مراقب وی است که غذاهای غیر کasher نخورد.

این پاراشا در مورد کasher بودن غذاهای صحبت می‌کند و توضیح می‌دهد کدام حیوان برای خوردن کasher است و کدام حیوان برای خوردن ناپاک است، همچنین توراه درباره ماهیان و پرنده‌گان پاک صحبت می‌کند. در ادامه، توراه خوردن هر گونه کرم را ممنوع می‌دارد.

دانشمندان توراه فرموده‌اند: "اگر از مصر بیرون نیامده بودیم فقط برای این که میصوای کasher بودن غذاهای را نگه داریم، همین کافی بود."

زیرا خوردن غذاهای کasher کلید نگه داشتن کل توراه است، زیرا وقتی شخص غذایی می‌خورد، خصوصیت آن غذا وارد بدن وی می‌شود، زیرا غذا به خون و قسمتی از بدن او تبدیل می‌شود، به همین جهت خد-اوند خوردن یک سری از حیوانات و پرنده‌گان را ممنوع داشته، زیرا این حیوانات خصوصیت ناشایستی دارند و شخصی که از آنها تغذیه می‌کند، به مانند آنها رفتار خواهد کرد. علاوه بر این، غذاهای غیر کasher قلب و مغز انسان را در برابر آموزش توراه و انجام میصواهای توراه می‌بندند. به همین دلیل است که افراد غیر یهودی و آن یهودیانی که هنوز میصوای غذای کasher را نگه نمی‌دارند، برایشان سخت است میصواهای توراه را انجام دهنند و قوانین توراه را بفهمند و گاهی که هلاخایی را می‌شنوند، بسیار تعجب می‌کنند. دلیل این مورد این است که ابزار دریافت توراه که همان قلب و مغز می‌باشد، به وسیله غذاهای غیر کasher بسته شده و نمی‌توانند قوانین خد-اوند را بفهمند.

در دوران ما، نگهداری میصوای غذای کasher سخت‌تر از دوران قدیم است، زیرا در دوران قدیم، با اینکه شخیطا و نمک کردن مرغ و

۱ اگر در کیفیت و کمیت مطالب این نشریه رأی، پیشنهاد و یا سوالی در امور هلافا و زندگی (وزمرة دارید از اتمام لطف

دهان و زبان

گاهی برای خوردن غذای کاشر و جلوگیری از خوردن غذای غیر کاشر، باید پول بیشتری خرج نمود. در این مورد نیز باید توجه کرد که خوردن غذای غیر کاشر نفس انسان را تابود می‌کند و قلب و مغز وی را در برابر درک توراه می‌بندد و خد-اوند را از بدن او دور می‌نماید. غذاهای غیر کاشر باعث می‌شوند که بدن فرد خصوصیت حیوانی را به خود بگیرد.

مسئلیت یشاریم در ادامه می‌نویسند: "شخص عاقل باید تصور کند غذاهای غیر کاشر به مانند غذاهای سمی می‌باشند." اگر به شخص بگویند در این غذا سم ریخته شده، ولی بر طبق نظریه عدهای از پزشکان، خوردن این غذا ضرری ندارد. آیا فرد عاقل این غذا را می‌خورد؟! حتی اگر هم به او پول بدنهند، به این غذا لب نمی‌زند و اگر هم بخورد، نشان می‌دهد عقل سالمی ندارد. مسئلیت یشاریم در ادامه می‌نویسند: "غذاهای غیر کاشر برای قلب و نفس انسان به مانند سم می‌مانند. پس کدام شخص عاقلی در این مورد کم کاری می‌کند؟!"

ربی یوسف خیم روحش شاد از یاد هالاری زال می‌نویسد: "شخصی که همواره بررسی می‌کند غذای غیر کاشر نخورد، در جایی که امکان بررسی برای وی موجود نیست، خد-اوند مراقب او است که گرفتار خوردن غذای غیر کاشر نشود." و تا به حال چندین بار ثابت شده شخصی که تمام سعی خود را می‌کند که غذای غیر کاشر نخورد، خد-اوند از او مواظبت نموده که گرفتار این گناه نشود.

در مورد ربی خیم سوfer روحش شاد را شهر فست نقل شده که شخصی یهودی که کافر شده بود، تصمیم داشت به هاراو خیم سوfer غذای غیر کاشر بخوراند. این شخص یاپینی گران قیمت خرید و آن را نذر بت کرد و بر طبق هلاخا، نوشیدن این یاپین ممنوع است. سپس دو تا مهر کاشر بر این یاپین چسباند که معلوم نباشد که این یاپین باز شده است. این شخص کافر، این یاپین را کادو نمود و به نزد هاراو خیم سوfer آورد و گفت: "گمارا (مسخت یوما، برگ ۷۱، صفحه اول) می‌فرماید که در این زمان که بیت‌همیقداش ویران است، شخصی که می‌خواهد برای بیت‌همیقداش یاپین نذر کند، می‌تواند این یاپین را به دانشمند توراه بدهد. حال من می‌خواهم این میصوا را انجام دهم، هم چنان که می‌بینید، این یاپین مهر و موم و

شلومو هملخ در کتاب میشلی (فصل بیست و یکم) می‌فرماید: "شخصی که خود را نگه می‌دارد، نفس خود را از دردسر نجات می‌دهد." باید فهمید منظور شلومو هملخ از "دهان" و "زبان" چیست؟

هگانوں ربی الیاهو از ویلنا روحش شاد در تفسیر این مورد می‌نویسد: "نگهداری از دهان مربوط به نخوردن غذاهای غیر کاشر می‌باشد و نگهداری از زبان مربوط به نگفتن صحبت‌های ممنوعه است."

باید دانست هر موردی که بر آن مهر کاشر زده شده، کاشر نیست و گاهی مهر تقلبی دارد. ربی مشه خیم لوصاتو در کتاب مسیلت یشاریم توضیح می‌دهد:

"فرد باید بسیار مراقب باشد غذای غیر کاشر نخورد، چه در مورد مرغ و گوشت طریفا، چه در مورد گوشت و شیر، چه در مورد پی و چربیهای ممنوعه، چه در مورد غذاهایی که به دست غیر یهودی پخته شده‌اند، چه در مورد یاپین و شراب غیر کاشر. زیرا انسان برای خوردن غذاهای خوب هوس دارد."

وقتی شخص غذای خوشمزه‌ای را می‌بیند، نمی‌تواند جلوی خود را بگیرد و خود را قانع می‌کند که این غذا کاشر است و می‌توان آن را خورد...

یک بار هسبا از سالابودکا روحش شاد از کنار ایستگاه قطار عبور می‌کرد و از کنار یک قصابی رد شد و در آن قصابی یک کالباس آویزان شده بود. هسبا از سالابودکا احساس نمود که هوس دارد این کالباس را بخورد.

هسبا از سالابودکا با خود گفت: "بدن من صاحبخانه نشامای من شده و برای من تعیین می‌کند چه چیز خوشمزه و چه چیز خوشمزه نیست، من نذر می‌کنم تا بیست و پنج سال دیگر اصلاً هیچ کالباسی نخورم!"

بدن باید خدمتکار نشاما و نشاما باید رهبر بدن باشد. فرد نباید به دنبال شکم خود برود و هر غذایی را که می‌بیند، بگوید این غذا کاشر است و می‌شود آن را خورد. بلکه باید برای سالم نگه داشتن بدن خود غذا بخورد و آن را سالم و پرقدرت نگه دارد تا بتواند به توراه و میصواهای خد-اوند مشغول گردد.

آن وکیل گفت: "من داشتم در خیابان راه می‌رفتم که بدون هیچ دلیلی را و شهر در مقابل چشم همگان به من دو سیلی زد." قاضی از ربی خیم پرسید: "آیا واقعاً به این شخص دو سیلی زدید؟"

ربی خیم سوfer فرمود: "بله جناب قاضی."
قاضی پرسید: "به چه علت؟"

ربی خیم در پاسخ فرمود: "زیرا این شخص به پدر من بی‌احترامی نمود."

وکیل در دفاع از خود گفت: "درست نیست جناب قاضی، من اصلاً پدر او را نمی‌شناسم."

ربی خیم سوfer فرمود: "مشکل من هم همین است، تو پدر من، خد-اوند را نمی‌شناسی و برای بی‌احترامی به پدر من، در مقابل چشم من، سیگار روشن می‌کنی و در روز شبیت سیگار می‌کشی." قاضی کل ماجرا را شنید و تصمیم گرفت حق را به ربی خیم سوfer بدهد. شخصی که در همه موارد رضایت خد-اوند را در نظر دارد، خد-اوند نیز به او کمک می‌کند که همیشه موفق و پیروز باشد.

ربی ییصحاق مئیر التر روحش شاد می‌نویسد:
اگر قبل از خوردن هر غذایی شخص بگوید: "خد-اوندا، من نمی‌خواهم غذای غیر کasher بخورم و اگر این غذا کasher نیست، من ترجیح می‌دهم این غذا در گلویم گیر کند و خفه شوم، ولی مرتكب گناه غذای غیر کasher نشوم." این عبارت این خاصیت را دارد که شخص را از خوردن غذای غیر کasher نجات دهد.

حال نه تنها شخص باید مواطن باشد چه چیزی وارد دهان خود می‌کند، بلکه باید مواطن باشد سخنان ممنوعه نیز را از زبان خویش جاری نکند.

در فصول پدران (فصل اول، میشنا ۱۷) آمده است: ربان شیمعون بن گملیل فرمود: "تمام عمرم بین دانشمندان توراه بزرگ شدم و برای بدن هیچ چیز بهتر از سکوت پیدا نکردم."

باید فهمید چرا ربان شیمعون بن گملیل می‌فرماید سکوت برای بدن خوب است؟ و نه برای نفس یا نشاما؟

دانشمندان توراه می‌فرمایند وقتی شخص غیبت می‌کند، بدن وی بیماری برص می‌گیرد، هم چنان که وقتی میریام هنویشا پشت سر مشه ربنو صحبت نمود، بیماری برص گرفت. حال درست است که شخصی که سکوت می‌کند و جلوی زبان خود را می‌گیرد که سخن ممنوعه از زبان خود خارج ننماید، به نشامای خود سود می‌رساند،

کasher است، لطفاً این یا بین را از من قبول کنید و من را به این میصوا مزکی نمایید." ربی خیم سوfer از این هدیه خوشحال گشت، یا بین را به همسر خود داد و فرمود: "به امید خد-اوند، شب شبات بر این یا بین قیدوش خواهیم گفت."

برای اینکه این بطری یا بین نشکند، همسر ربی خیم سوfer یا بین را زیر تخت گذاشت تا بعداً جای مناسب‌تری پیدا نماید، ولی به سبب مشغله، فراموش نمود که یا بین را از زیر تخت بردارد و آن یا بین چند روز زیر تخت ماند. بر طبق هلاخا، اگر زیر تخت مواد غذایی باشد و شخص بر روی این تخت بخوابد، این مواد غذایی را نباید خورد. چون این یا بین بسیار گرانقیمت بود، ربی خیم نمی‌خواست این یا بین را دور بریزد و به همین جهت، آن را به خدمتکار غیر یهودی خود داد.

یک هفته بعد، آن شخص به نزد ربی خیم سوfer آمد و پرسید: "یا بین که برای شما هدیه آوردم چطور بود؟"

ربی خیم فرمود: "قسمت نبود که از آن یا بین بنوشیم." رنگ از صورت آن شخص پرید و پرسید: "چرا جناب راو؟ آن یا بین کasher و بسیار پر کیفیت بود؟"

ربی خیم سوfer در پاسخ فرمود: "یا بین را زیر تخت فراموش کردیم و چون نوشیدن آن ممنوع بود، آن را به خدمتکار غیر یهودی خود دادم."

آن شخص که بسیار متعجب شده بود، گفت: "جناب راو، خد-اوند مراقب شما بود، من اعتراف می‌کنم این یا بین را نذر بت کرده بودم و می‌خواستم شما را با این یا بین گناهکار کنم، ولی از جانب خد-اوند مراقب شما بودند."

یک بار دیگر نیز ربی خیم سوfer در روز شبیت در خیابان راه می‌رفت که شخصی یهودی که دین را ترک کرده بود، با اوی مواجه گشت. این شخص یهودی برای اینکه نشان دهد هیچ اهمیتی برای میصوای شبیت قائل نیست، سیگار خود را روشن نمود و روپروری ربی خیم سوfer مشغول به سیگار کشیدن شد. ربی خیم که از خواری اهمیت شبیت بسیار ناراحت شد، به این شخص دو سیلی محکم زد. این شخص که وکیل بود، به دادگاه رفت و از ربی خیم سوfer شکایت نمود.

دادگاه هر دو را برای قضاؤت فراخواند و قاضی از وکیل پرسید: "تعزیز کن چه اتفاقی افتاد؟"

هارا و بخزقیل لوینشتن در پاسخ فرمود: "این همان دروغگویی است و توراه در مورد چنین سخنی می‌فرماید: "از صحبت دروغ دوری کن"."

مهر خد-اوند حقیقت است و وقتی شخص دروغ می‌گوید، از خد-اوند دور می‌شود و بین خود و خد-اوند فاصله می‌اندازد. انسان همواره باید مراقب باشد زبان خویش را از دروغگویی، غیبت، فحش و نفرین و کلمات ناشایست دور نماید. وقتی شخص سخنان ناشایست بر زبان خود جاری می‌نماید، باعث می‌شود جوانان قوم بیسrael در سن جوانی بمیرند (گمارا، مسخت شبات، برگ ۳۳، صفحه اول). بدترین سخن ممنوعه، سخن‌چینی است و هر صحبتی که بر ضد شخص دیگری باشد، سخن‌چینی محسوب می‌شود.

شخص باید سعی نماید سخنان باطله و بیهوده از زبان خود خارج نکند، مثلاً فلان مملکت چنین است و فلان چیز به این صورت است. سخنانی که در آنها هیچ منفعتی نیست، سخنان باطله محسوب می‌شوند و با وجودی که گفتن چنین سخنانی گناه نیست، ولی وقتی شخص با این سخنان گرم می‌شود، نه تنها از آموزش توراه و انجام میصوا باطل می‌شود، بلکه ممکن است در بین حرشهای خویش، سخن ممنوعه از جمله غیبت و سخن‌چینی نیز بگوید.

بهترین صحبت، نقل خوبیهای دانشمندان توراه است، زیرا این باعث می‌شود تا ایمان انسان به خد-اوند قوی گردد و بالاتر از این، مدح و تشکر از خد-اوند است و شخص باید یاد بگیرد در هر موردی از خد-اوند تشکر نماید و مدح وی را بگوید.

برگرفته از "مگید دوار او لیعقوب".

ولی این سود تنها شامل نشاما نمی‌شود، بلکه بدن شخص نیز از بیماری و بلا در امان می‌ماند.

نه تنها این، بلکه دانشمندان توراه فرموده‌اند برای هر شخصی تعیین شده چند کلمه صحبت نماید و وقتی کلمات خود را تمام می‌کند، فوت خواهد نمود. بدین صورت، با هر کلمه‌ای که از دهان خود خارج می‌کند، قسمتی از جان خود را از دست می‌دهد. این مورد فقط درباره مسائل بیهوده و بی‌مورد گفته شده، ولی وقتی فرد درباره مسائل توراه صحبت می‌کند، نه تنها از عمر وی کم نمی‌شود، بلکه به عمر او نیز اضافه هم می‌شود.

در کتاب رشیت خوخما آمده است: "شخصی که سکوت می‌کند، تفیلای او مورد قبول واقع می‌شود، در موقع تفیلا افکار مختلف مزاحم وی نمی‌شوند و ..."

هارامبام در توضیح این میشنا می‌نویسد: وقتی شخص زیاد صحبت می‌کند، امکان ندارد سخنان ممنوعه از دهان خود خارج نکند. همواره شخص باید در مورد توراه و میصواهای آن صحبت نماید و این صحبت، میصوا محسوب می‌گردد.

شخص باید از دروغ پرهیز نماید و دروغگویی به چند صورت است. یک بار از هارا و بخزقیل لوینشتن پرسیدند: "می‌دانیم دروغگویی ممنوع است، ولی آیا می‌توان اغراق نمود؟"

ربی بخزقیل فرمود: "من نمی‌دانم اغراق یعنی چه، برایم توضیح دهید؟"

در پاسخ به وی گفتند: "ما وضعیت را فشنگ‌تر می‌کنیم، برخی از موارد را نمی‌گوییم، قسمتی دیگر را بزرگ جلوه داده و صحبت را تزئین شده می‌گوییم."

قابل توجه خوانندگان گرامی

در محله‌ای ذیل امکان دریافت نشریه چاپ شده و مود دارد و به هیچ عنوان نماینده‌ای

برای جمع‌آوری کمک به نشریه ندارد:

***پروشاالیم:** گلولا، خیابان ملavi ایسrael شماره ۲۵ فروشگاه آقای فرجیان

***تل آویو:** خیابان علیا شماره ۲۴، آقای مولای کهن تلفن ۰۵۲-۳۵۶۱۵۲۹-۹۳۷۸۲۸۰۵۴۰

***ناتانیا:** آقای فرهاد تراشندگان تلفن ۰۵۲-۸۶۸۶۸۸۶-۸۴۱۸۹۳۶

***تارنمای:** پاراشای هفته ۱ پاراشای هفته ۱